

Motor spoločenského rozvoja (problematika štátnosti)

Michail Viktorovič Veličko, 2.2.2019

<http://leva-net.webnode.cz/products/m-v-velicko-motor-spolocenskeho-rozvoja/>

<https://www.youtube.com/watch?v=gtm2dHuYz9c&feature=youtu.be>

Veličko: Dobrý deň. Začnem zo všeobecne známeho. Zadneho ste všetci videli, všetci poznáte charakteristiku akéhokoľvek Američana. Oni sú ale hlúpi.

Zadornýj: Máte pravdu, sú hlúpi.

Protirečenie je v tom, že ako národ sme rozumní a nás nezmeníte. No a ak nezmeniť rozumný národ, tak prečo 80 percent obyvateľstva je nespokojných so svojou kvalitou svojho života? Aké máte na to názory?

Chápem Zadneho, že sa vlastne pokladáme za hlúpych a smiešnych, ale cez smiech sa snažíme prijať to - čiže si dovoľujeme znížiť úroveň samo poznania a rozvoja, pretože oni sú hlúpi a nám postačuje elementárna úroveň vývoja. No ale ak sa na to pozrieme z inej strany, áno skutočne - priemerný Američan, to je človek ohraničený a intelektuálne deprimovaný v mnohých smeroch, ale prečo to tak je?

Profesor Katasonov (Valentin Katasonov, doktor ekonomických vied, predseda Ruskej ekonomickej spoločnosti), ktorý prednáša v MGIMO (Moskovská štátna univerzita medzinarodných vzťahov), v jednom zo svojich interview povedal, že najhodnotnejším zdrojom trhovej ekonomiky je hlupák. Preto je aj výroba hlupákov nastavená na veľkú výrobnú linku. Ako sa to robí v USA si môžete prečítať v knihe Johna Gatto „Fabrika na bábky“ a mnohé ďalšie.

No v USA, čo je to za vzdelávací systém pre prostý ľud a vzdelávací systém pre riadiace elity? To sú dva rôzne systémy.

Ak chcete pochopiť prečo žijeme tak ako žijeme a oni žijú inak (a okrem toho, USA sú na prelome 20-storočia skutočne jediná veľmoc, stabilná veľmoc), tak je potrebné sa pozrieť na politickú kultúru ich spoločnosti a na našu spoločnosť.

Abrahám Lincoln zomrel v roku 1865. Podľa neho zákonná úloha vlády je robiť pre ľudskú spoločnosť to, čo nedokáže urobiť ona sama, alebo to čo nedokáže spraviť dobre. Tak túto jeho definíciu úlohy štátnej moci sprevádza s myšlienkou, že štát v žiadnom prípade nemá robiť za ľudí to, čo oni dokážu urobiť sami. To znamená, že ak sa spoločnosť rozvíja, vždy sa v dynamike deje prerozdelenie povinností. A toto ľudia dokážu robiť sami na základe vlastnej iniciatívy a samoorganizovanosti a toto zas nedokážu a preto tu je povinnosť štátu.

No a prešlo viac ako 100 rokov a objavuje sa Obama, nad ktorým sa všetci zo začiatku smiali. Pod Obamovým menom bola vydaná kniha „Drzosť nádeje a jej myšlienky o znovuzrození Amerického sna“ (pochybujem že ju napísal on sám, napísali ju rozumní ľudia) a sú v nej zaujímavé veci: definuje demokraciu ako rozhovor, ktorý musí viesť k vyriešeniu určitých problémov, čiže k výsledku. Legitimita výsledku sa nedokazuje demagógiou - kto koho prekričí, ale praxou. Toto sú hlavné princípy, ktoré už počas dlhých rokov, fakticky troch storočí, sú súčasťou základu politickej kultúry USA.

Áno, USA nie je ideál. A to preto, že výroba hlupákov je taktiež súčasťou ich politickej kultúry. Ďalšou súčasťou ich politického systému je produkcia vzdelaných ľudí, ktorí sú schopní riešiť problémy s ktorými sa stretáva USA. Či sú to už vnútroštátne problémy, ale

tak isto aj problémy medzinárodných vzťahov a problémy globálnej politiky. No a aká je u nás momentálna situácia v našej politickej kultúre, na základe akých princípov vznikla?

....rozdel a panuj to nie je....

Čiže definícia z učebnice politológie, schválenej Ministerstvom školstva a vedy pre vysoké školy – pozorne: "Štát, to je skoncentrované vyjadrenie ideí politického." Kto toto môže preložiť do normálneho jazyka, aby bolo jasné o čo ide? Ak je štát skoncentrovaným vyjadrením politických ideí, tak je tu prvá otázka: v čom bude meraná koncentrácia vyjadrenia? V percentách? V promile? V molekulách na liter?

- V ľudoch...

- ...radiacích věci.

A ako sa merajú idey? V kilogramoch? Chápete - ak nemusíte robiť skúšku z politológie, to táto definícia je vulgárna demagógia. Ak predpokladáte, že Michal Viktorovič vybral definíciu z kontextu (ak si prečítate učebnicu, je možné pochopiť o čo sa jedná), mýlite sa.

A čo ak tam bude ešte viacej demológie, ktorá nesúvisí so životom? Čo bude ďalej? Ďalej nastane to, že ľudia sa dostanú do štátneho aparátu, kde musia riešiť problémy o ktorých hovoril Lincoln pred viacej ako jeden a pol storočím. A oni moč nevedia. Sú umiestení do takých podmienok, že oni zaujímajúc sa súčasťou byrokraciou, nie sú schopní rozvinúť potrebné vedomosti tak, aby boli schopní riešiť problémy. Preto bude potrebné otázku o štáte prehodnotiť od začiatku.

Štát a štátnosť

Na to, aby sme pochopili, ako súvisí so spoločnosťou (to) akým (štát) má byť, akým nemá byť, aké sú problémy v Rusku a ako ich treba vyriešiť... všimnite si, že v ruskom jazyku existujú dva výrazy - štát a štátnosť (v zmysle štátna suverenity). Často sa používajú ako synonyma, navzájom zameniteľné výrazy. Ale vo všeobecnosti to tak nie je, pretože štátnosť možno definovať pomocou Lincolnovej definície úloh štátnej moci.

Štátnosť je subkultúra spoločnosti, riešenie spoločenských problémov vo všeobecnosti na profesionálnej úrovni. Riadenie spoločenských úloh verejného významu v celospoločenskom rozsahu na profesionálnej úrovni. Čiže štátnosť štátu je subkultúrou profesionálneho riadenia.

Áno, je rozdielna v každom štáte, ale aj tak - táto charakteristika je univerzálna charakteristika, ktorá charakterizuje akýkoľvek štát. Či už je to monarchia, republika, vláda sovietsk, demokracia, alebo čokoľvek iné. Všade existuje subkultúra, riešenie problémov na profesionálnej úrovni. Tieto subkultúry existujú rôzne. Rôzne podľa účinnosti, rôzne podľa stability, rôzne podľa charakteru spolupráce so spoločnosťou a prostredím v ktorom spoločnosť žije.

A čo je potom štát? **Štát** to je tá istá štátnosť - štátna suverenita. Plus územie a vodné plochy, na ktorých sa nachádza vláda štátnosti. A obyvateľstvo, ktoré sa nachádza pod nadvládou

štátnosti, ktorá nejakým spôsobom reprodukuje štátnosť minulých generácií a žije pod vládou tejto štátnosti. Ak by sa všetka táto informácia správne vysvetlila v učebniciach politológie a sociológie, mali by sme kvalitatívne iné riadiace kádre a žili by sme kvalitatívne inak.

No ale nakoľko naša politická kultúra počas mnohých storočí je demagógia na tému lojality voči Cár-baľuškov, potom demagógia na tému „Učenie Marxa je všemocné, pretože je pravdivé“, bez akéhokoľvek ozmyslenia učenia Marxa... No ale teraz je to démológia v štýle frázy, ktorú som Vám priviedol ako ukážku: „Štát je zhutneným vyjadrením politickej ideí.“ Na tomto základe nie je možné sa o na niečom dohodnúť. A nie je ani možné niečo pochopiť.

DVTR

Preto sa treba zamyslieť inak nad otázkou: „Ako inak?“ Existujú slová „Dostatočne všeobecná teória riadenia“. Ak sa zamyslieť, vyhľadať v Yandexe, nájdete link na zbierku materiálov ohľadom Dostatočne všeobecnej teórie riadenia. Prečo je všeobecná? Pretože umožňuje akýkoľvek proces v prírode, technológiách a spoločnosti objasniť ako proces riadenia alebo samoriadenia, ktorý prebieha v interakcii s inými procesmi. Akýkoľvek proces.

Ak tá teória môže opísať akýkoľvek proces, tak potom môže byť jazyk interdisciplinárnej komunikácie. T.j. ak sú inžinieri, lekári a ak je nejaký problém, ktorý si vyžaduje lekárske a inžinierske znalosti - to na základe pomerne všeobecnej teórie riadenia sa môžu medzi sebou dohodnúť ako riešiť tento problém.

Ak neexistuje žiadna akademická gramotnosť, tak sa v zásade experti z rôznych odvetví nemôžu dohodnúť. Pretože každý z nich má rozdielnú terminológiu a nie je známe ako preložiť z lekárskej terminológie na inžinierskú a naopak. Preto treba poznať všeobecnú teóriu riadenia.

Druhá otázka súvisí s aplikáciou pomerne všeobecnej teórie riadenia do politiky. Spoločnosť a štát sú dva samoriadiace sa systémy - spoločnosť a štátnosť. Aké úlohy by mala riešiť štátnosť?

- *Politiku.*

Napríklad Lincoln povedal klasiku odovzdávania (moci), ale nepovedal (ako) konkrétne. Aká je hlavná úloha, ktorú má štát zabezpečiť?

- *Stabilný rozvoj.*

Správne. Stabilný rozvoj spoločnosti v harmónii s prírodou. Aby to štát mohol poskytnúť, čo je potrebné?

- *Poznať zákony prírody*

Správne, zákony prírody. Ak hovoríme o zákonitostiach, ktorým je poriadnený život ľudí, môžeme ich rozdeliť na 6 (?) skupín:

Zákony prírody – skupiny zákonitostí života ľudí

Prvé - všeobecnobiosfére zákonitosti regulujú životy biosféry, spoluexistenciu rôznych druhov atď.

Druhé - špecifické zákonitosti pre rôzne druhy - sú osobitné pre každý druh. Rozlišujú tak isto aj človeka rozumného od ostatných primátov.

Tretia skupina zákonitosti - my sme kultúrny druh. Naše správanie závisí nie len od našich inštinktov, ale aj od kultúrneho dedičstva.

Kultúru je možné definovať ako informatívno-alfaritmický systém, ktorý má v sebe všetku informáciu a algoritmiku, ktorý sa dedí od jednej generácie na druhú v hotovom stave na použitie (živočíšneho) druhu, okrem genetického mechanizmu biologického druhu.

Kultúra je variatívna - môžeme vybudovať kultúru, ktorá spoločnosť počas života troch generácií vyhubí. Môžeme vybudovať kultúru, ktorá automaticky zabezpečí harmonickú existenciu a vývoj spoločnosti v spolupráci s ostatnými spoločnosťami, v spolupráci s prírodou a tým oslobodí náš tvorivý potenciál pre riešenie iných problémov, ktoré my teraz nechápeme.

Čiže tretia skupina zákonitosti - sú socialnokultúrne zákonitosti.

(4.) Ďalej, ak sa pozrieme na rozprávky a ľudové povesti, tak ľudia komunikovali s prírodou a tá odpovedala ich rozumným požiadavkám. Pričom odpovedala takým spôsobom, že dobrým ľuďom vyhovel a zlým spôsobovala nejaké problémy. Pred 2000 rokmi táto fráza sa brala ako samozrejmosť. Teraz - ty si sa zbláznil? Aké môžu byť rozhovory s riekou, vetrom a s podobným?

Napriek tomu veda Vernadskeho, Teilharda de Chardina, pod náporom faktov v prvej polovici 20 storočia, predložila koncept noosféry. Čiže Zem je ako celok rozumná, človek môže ako nositeľ rozumu môže spolupracovať s rozumom planéty. A nikto nepovedal, že Vernadskij a Teilhard de Chardin boli šarlatáni. Ale na druhej strane koncept noosféry sa nevyučuje. Ani vo všeobecnom vzdelávaní, ani na vysokej škole. Či už na technickej, medicínskej a ani na politickovedeckej fakulte. To znamená, že to je vákuum, pustota. To, čo je neznáme drvinej väčšine.

Ešte jedna vec: viac ako 70 rokov sme žili v politických podmienkach štátom presadzovania ateizmu. Aká je hlavná myšlienka? Boha niet a všetky myšlienky o ňom sú výsledky nerozvinutosti vedy...

Ak sa pozrieme späť do minulosti, toto nebol prvý pokus zničiť náboženstvo a všetky pokusy o zničenie náboženstva skončili tým, že sa náboženstvo opäť znovuzrodilo. Neúprimnosť a nevedomosť, alebo niektoré iné faktory, spôsobili jej znovuzrodenie.

Vo všetkých kultúrach existujú žánre literatúry, ktoré sa v ruskej literatúre nazývajú Životy svätých. Ak sa pozrieme na tento literatúrny žáner, ukáže sa, že pre ľudí ktorí sú svätí otázky existencie Boha nie sú otázkami viery. Čiže jedni veria v to, že Boh existuje a druhí, že Boh

neexistuje. Pre nich bola otázka existencie Boha dôverne známa, potvrdzovaná každodennými modlitbami.

Niektó môže povedať: áno, žili už dávno a je možné vymyslieť si čokoľvek, ale - Ján Kronštadtský, to bol koniec 19. st. začiatok 20. st., vydal spomienky - sú vydané, je možné si ich prečítať. Píše, že jeho modlitbami sa ľudia uzdravovali a bolo dokonca aj niekoľko prípadov zmŕtvychvstania - v tých dňoch bolo zopár lekárskeho prebudení z klinickej smrti, vďaka modlitbe napriek snahám medicíny. Všetci hovorili o tom, že jeho modlitby vyzdraveli Alexandra 3.

Čiže pre neho nebola otázka existencie Boha nebola otázka viery. To bola otázka poznania. Ale otázka bola v inom. Verí človek Bohu ako osobnosti, ako v partnerovi v živote alebo neverí? Otázka viery v Boha a otázka viery Boha ako osobe, to sú dve rozdielne otázky. Preto v nezávislosti od sociokultúrnych zákonitostí, existujú zákonitosti noosféro-religiozne, rozdielne podľa mravno-etického charakteru. Ony tak isto mnohé určujú v živote.

(5.) No a ďalej... Ak by sme premiestnili ľudstvo z umelovytvoreného prostredia a poslali ho do prírody takej aká je, čiže bez súpravy lopát a sekier, nejakých prostriedkov založenia ohňa, kde a v akú sezónu by to nebolo - smrť je garantovaná. Otázka je iba ako dlho by to trvalo - v tundre v mraze by to bolo 20 minút a v trópoch cez leto, pokiaľ by ste nenašli nejakú háved', ktorá by vás hneď pohryzla. Pri takej kultúre akú máme, nie sme schopní žiť v súlade s prírodou bez toho aby sme sa museli chrániť. Ochraňujeme sa technosférou. A technosféru tvorí hospodárska ekonomika.

Jedlo tiež nezískavame na základe zberu plodov a lovu, ale na základe výroby - to je tiež ekonomika. Existujú ekonomické zákonitosti, dodržiavanie ktorých garantuje že všetci sú sýti, oblečení, majú strechu nad hlavou a deti sú správne vychovávané, dostávajú vzdelanie.

Štát zabezpečuje všetko potrebné pre správne fungovanie politiky, či už vnútornej, vonkajšej alebo globálnej. Ale existuje 5 vymenovaných skupín zákonitostí, ktoré sa harmonicky samonerealizujú tak, aby všetci boli spokojní. Čiže všetky tieto procesy treba riadiť tak, aby sa spoločnosť stabilne rozvíjala v následnosti generácií. Existujú riadiace zákonitosti, ktoré sú jediné pre všetky procesy riadenia a samoriadenia nezávisle od toho, či už je to dieťa na trojkolke, alebo niekoľko štátov, ktoré na princípe súkromného štátneho partnerstva riešia nejaké problémy. V každom prípade, treba riadiť všetky podobné prípady. Tieto riadiace zákonitosti sú jednotné.

Plná funkcia riadenia

Ak všetko toto chápať a okrem vymenovania zákonitostí vedieť ako sa vyskytujú v reálnom živote, vtedy štát skutočne môže riešiť tie úlohy, o ktorých hovoril Lenin. Vtedy demokracia ako rozhovor o problémoch a spôsoboch ich riešenia môže byť ukončená, t.j. doriešenia tých problémov. To znamená, v dostatočne všeobecnej teórii riadenia sa zavádza ponímanie - plná funkcia riadenia. Nebudem sa zaoberať podrobnosťami, ale iba krátko.

1. Začiatok úplnej funkčnosti riadenia vyjasňuje problém, ktorý zaťažuje psychiku, vytvára diskomfort a prekáža žiť.

2. Potom nasleduje nastavenie cieľa ku vzťahu s týmto problémom, t.j. čo chceme.
3. Ďalej nasleduje formovanie koncepcie riadenia, ako chceme zrealizovať to čo chceme.
4. Potom zavedenie koncepcie do života - organizácie procesu riadenia.
5. A proces riadenia končí buď dosiahnutím cieľa a oslobodenia zdrojov alebo kolapsom.

Ak sme dosiahli kolaps a stále žijeme, vtedy sa vraciame k prvému bodu. T.j. čo: všetky spoločnosti sa od seba navzájom líšia tým, ako sa v každom z nich s prihliadajúcou neslobodou realizuje plná funkcia riadenia – tj.: nič iné neexistuje. Celá špecifikácia histórie, celá špecifikácia súčasného politického života - to je otázka o tom, ako sa v tej spoločnosti realizuje plná funkcia riadenia.

Realizovať sa môže rôzne, pretože existujú dve základné varianty:

1. Spoločnosť vo vzťahu k sebe sama realizuje plnú funkciu riadenia. T.j. v spoločnosti ľudia identifikujú problémy sami, v nej ľudia rozvíjajú koncepcie ich riešenia, a aj samotné koncepcie realizujú.
2. Sú možné situácie, kedy samotná spoločnosť nenesie plnú funkciu riadenia. A vtedy niekto rozpráva o problémoch tak, ako rozprávala sova Winnie Poohovi. Pamätá si niekto rozprávku o Winnie Poohovi? Múdra sova všetkým hovorila, čo a ako majú robiť v živote. Bez jej slova by to inak nefungovalo.

Suverenita štátu

Vtedy sa vyskytne otázka o suverenite štátu. Čo je to suverenita štátu ? Závislosť politiky - to je schopnosť štátu realizovať plnú funkciu riadenia od začiatku až do konca.

- *(nesrozumiteľné) dotazy z publika...*

V prvom rade odhaľovať problémy a všetko ďalej je už následné. Ak štát nemá plnú funkciu riadenia, suverenitu môže deklarovať, ale v skutočnosti neexistuje. Pretože ten kto určí tomuto štátu chápanie problematiky, ciele vývoja, ciele degradácií, vo všeobecnosti ciele riadenia... kto definuje koncepciu riadenia, ten kto kontroluje ako sa tieto koncepcie realizujú, ten kto opravuje tieto procesy... de jure môže byť suverénnym, ale de facto, de facto vo všeobecnosti nie sú sami sebe pánmi. De facto vo všeobecnosti nie sú sami sebe pánmi.

Teda ak sa z tohto pohľadu pozrieme na našu ruskú štátnosť, tak ako sa majú veci?

Suverenita sa deklaruje. A ak sa pozrieme čo je napísané o činnosti Centrálnej banky (Národnej banky RF): centrálna banka (Národná banka RF) de facto pred Ruskom nezodpovedá za nič.

Druhá otázka: spoločnosť by mala reprodukovat' štátnosť v následnosti generácií. Štátnosť by mala byť efektívna, čo je potrebné na to, aby štátnosť bola efektívna?

- *Kádre.*

Áno, sú potrebné dva faktory:

1. Jeden z nich je personálny základ, personálny základ riadiacich pracovníkov.
2. Druhá otázka je vedecké a metodologické zabezpečenie hospodarského riadenia. T.j. sú nejaké texty, vzdelávacie programy, ktoré zahŕňajú objektívne zákonitosti všetkých 6 skupín a vysvetľuje sa, a vysvetľuje sa, aké existujú problémy v spoločnosti a ako ich treba riešiť. No s vedecko-metodologickým zabezpečením hospodárskeho riadenia štátu sa veci majú vieme ako.

Personálna politika (kádre)

Kedy sa stáva personálne oddelenie najlepším?

-.....

Vo všeobecnosti vtedy, keď sú sociálne skupiny z ktorých sa vyberajú zamestnanci rôznorodé, a nie z nejakých úzkych segmentov. To je jedná strana otázky.

Druhá otázka je spojená s tým, že štátnosť by mala reprodukovať samu seba. Reprodukovať samu seba a podporovať vlastnú efektivitu, to znamená, že musí prilákať ľudí do práce z celej spoločnosti vzhľadom na ich intelektuálny vývoj, uvedomenie sa v rôznych prípadoch a mravno-etické vlastnosti. Potom ľudia pracujú.

Niektoré pracuje efektívne, niektoré poukazuje na svoju neschopnosť pracovať. Neschopnosť je taktiež vyvolaná rôznymi dôvodmi. Niektoré berie vládu ako koryto – (взяли власть - гуляй в сласть) uchopili vládu - vláda je na prechádzke. A nemyslí si, že je potrebné, aby urobil niečo v záujme spoločnosti. Alebo nemá dostatok odborných vedomostí. Môže byť tak isto nedostatok psychologických zručností.

Z toho vyplýva, že štátnosť musí riadiť personálnu politiku. Aké sú ciele personálnej politiky? Vyberať takých ľudí, ktorí potenciálne môžu vyriešiť úlohy skôr ako iní, aby kruh zodpovednosti bol väčší a odstraňovať zo štátnej správy tých, ktorí zneužívajú moc a takých ktorí nezvládajú svoje zodpovednosti.

Starostlivosť o kvalitu a investície do budúcnosti

Rozpad Ruského impéria. Prečo sa rozpadlo Ruské impérium?

-...

Rusko: Šľachta ako sociálna elita nebola schopná vytvoriť riadiaci základ potrebnej veľkosti, ktorý by bol schopný riešiť problémy vo vlasti. Porovnajte si Ruské impérium a Japonské impérium.

Je rok 1861 - rok zrušenia nevoľníctva, začína sa divoký kapitalizmus voči roľníkom, ktorý bol ešte krutejší ako nevoľníctvo. A dôsledok v roku 1917, čo je to dedina? Bolo to niekoľko veľkostatkárov (kulakov), ktorí vybudovali skupinu podriadených statkárov, ktorí držali celú dedinu v svojej moci na princípoch banditizmu.

Stredná trieda sa snažila držať od všetkého tohto čo najďalej. Kultúrna úroveň veľkostatkárov je minimálna, pretože výskum a sledovanie veľkostatkárov, ktorí boli poslaní na Sibír ukázal, že pre nich prečítať si vedecký článok o agronómii, poľnohospodárstve, alebo o niečom inom bolo pre nich nedostihnuteľné. Väčšina nevedela ani poriadne písať. Prečo? Pretože "my nemusíme pracovať, pracovať musia roboši". Oni musia vedieť robiť a my im musíme vedieť veliť.

Pozrite sa na dnešného byrokrata - tá istá veľkostatkárska psychológia. Podriadený musia vedieť pracovať, a my rozdávať úlohy, terajšie úlohy sa stali veľmi zlými a nezmyselnými. Máme také právo, aby naše mzdy a príjmy boli rádovo vyššie od miezd a príjmov podriadených.

Japonsko: Čo sa deje v Japonsku? V 1867 roku, sa deje to, čo oni samy nazývajú „Obnova Meidži“, vtedy skončila éra vojenských rozbrojov a začalo sa cisárske vládnutie. Jedným z príkazov cisára Meidži bolo - zlikvidovať celú základnú hierarchiu a oznámil, že všetci Japonci sú si rovní s vládncím Bohom. Všetko.

Po tomto sa začína politika Japonska, kde sú všetci jedna veľká rodina - cisár, cár a otec. No a ak je toto jedna veľká rodina, tak všetci musia pracovať v prospech rodiny. V skutočnosti, v ekonomike to je v mnohom socializmus.

Pred začiatkom rusko-japonskej vojny ich celá armáda vedela čítať a písať. Všetci Japonci vedeli čítať a písať k začiatku 20 rokov. Etiku dedinskej komunity dokázali preniesť do premyslenej korporácie. Preto, ak na výrobnnej linke Toyoty upratovačka vidí nejakú vadu, má právo zastaviť výrobnú linku, nikto ju nebude ponižovať a kričať, ale naopak jej povedia „ďakujem“. Stále tak tomu je. Je to na úrovni firmy, v rámci firmy a na úrovni Japonska.

Avšak podľa kritérií USA nie je bankový sektor Japonska veľmi efektívny v porovnaní s bankovým sektorom USA. No ale ak máme diskutovať o ekonomike vo všeobecnosti, t.j. bankový sektor a reálny sektor, ekonomika Japonska je efektívna.

Keď sa japonské autá objavili na americkom trhu, Američania vykonali detekciu chýb rovnakou metodikou. Japonské autá aj svoje vlastné. Výsledok bol šokujúci. Americké autá mali priemerne 17 závad na 1 auto a Japonci mali v priemere 1 závalu na 2 auta.

Ďalej sa uskutočnil prieskum japonských a amerických firiem. V amerických firmách je na prvom mieste ukazovateľ zisku. V japonských firmách je na prvom mieste ukazovateľ trhového podielu, ktorý vieme kontrolovať. A ukazovateľ zisku je niekde na 3 mieste od konca veľmi dlhého zoznamu cieľov, ktoré chcú dosiahnuť riaditelia firiem. Chápete v čom je rozdiel?

Ak sa orientujete na kontrolovanie trhového podielu a jeho rozšírenie, musíte zabezpečiť kvalitu výrobkov, ktorá by vytlačila konkurentov. Ak zabezpečíte takú kvalitu výrobkov, tak si zabezpečíte automaticky prebytok a zisk. Zisk je niekde tam, ale ak máte zisk na prvom mieste... tak začína dominovať okamžitý prospech a manažéri začínajú oddaľovať náklady a investície do budúcnosti. Ak prestanete investovať do budúcnosti, to máte istotu že prídete k bankrotu.

Kultúry ako informačno-algoritmické systémy

Čo máme ďalej?

Chápete, ak ich budeme vnímať... kultúry ako informačno-algoritmické systémy.. nie sú si rovnocenné. Veľa sa rozpára o slobodu, o individuálnych právach, ale ak sa pozrieme na podstatu tejto spoločnosti, ako je to v tomto prípade? Väčšina obyvateľstva má minimum vedomostí, ktoré im dovoľujú pracovať (len) na hromadných miestach.

Nesloboda

Aký je plat na hromadných povolaniach trhovej ekonomiky? Minimálny. Aby človek normálne žil, musí pracovať od rána do večera, pracovať na 2-3 miestach, nemá voľný čas na výchovu detí, nemá voľný čas na vlastný rozvoj, čiže nemá žiadnu slobodu. To je prvá úroveň neslobody.

Aká je druhá úroveň neslobody? Druhá úroveň neslobody je tzv. prestížne povolanie. Pri nich je výška mzdy dostatočne veľká, pracovná doba je oveľa kratšia, majú voľný čas navyše a počas dňa, alebo počas celého roku môžu sa len tak vykašľať na všetko, natiahnuť nohy, alebo odletieť kamkoľvek.

Kedy nastáva nesloboda? Nesloboda sa začína vtedy, keď sa stanete veľkým špecialistom na projektovanie parných lokomotív, no a nastane éra motorových lokomotív a elektrických lokomotív. Môžete navrhnúť perfektnú parnú lokomotívu, ale nikto ju nebude potrebovať a ako navrhnúť motorovú lokomotívu neviete. Ihneď prejdete z druhej úrovne "slobody" na prvú.

Aká je ďalšia úroveň neslobody? Ďalšia úroveň neslobody je zohľadnená v tom, že vy ste vedeli navrhnúť parnú lokomotívu, aj ste ich perfektne navrhovali, teraz ste dostali nápad na ideálnu motorovú lokomotívu, no a teraz máte šancu realizovať motorovú lokomotívu. Prešli ste z druhej úrovni neslobody na tretí.

Kedy nastane (ďalšia) nesloboda? Čo začne brzdiť?

- *Byrokracia?*

Začnú brzdiť moralno-etické a nábožensko-noosférne zákonitosti.

Moralno-etické a nábožensko-noosférne zákonitosti

No a ak konáte nesprávne, tak podľa názoru Všemocného, podľa uhlu pohľadu noosféry planéty konáte nesprávne (a) vaše činy spôsobujú ujmu, tak vás pribrzdia. V prvej etape mätko, vy načas kamsi a niečo nestihnete a vám sa ponúkne možnosť porozmýšľať. No ak pokračujete vo svojej nesprávnosti, tak vás pochovávajú skôr ako využijete bilogické zásoby organizmu.

Ak sa pozriete do histórie, zločincom sa z akéhosi mystického dôvodu nedarí. Jeden z príkladov. Dostrel kanóna v prvej a druhej svetovej vojne bol 20 - 25 km. Štatistika úspešnosti zasiahnutia cieľa delostreleckým granátom na loď, bola na úrovni 2%. Tak Angličania

v Jakutskom ťažení tieto 2% nedosiahli. Nemci tieto 2% prekonalí a potopili niekoľko násobne viac ako Angličania.

Druhá svetová vojna, všetko približne rovnako, no objavili sa radary. Polárna noc, nemecký bitevný křižník *Scharnhorst* znížil stavy anglickej letky... Pri pravdepodobnosti zásahu lode menej ako 2%, takmer pri prvom výstrele Angličania zničili antény radiolokátora. Potom nasleduje potrestanie majiteľov (radiolokátora).

Američania v bitke o Midway - to je pre nich také isté ako bitka o Stalingrad. Do bitky o Midway japonská flotila postupovala, po Midwayi Japonsko začalo trpieť strategické porážky a to bola iba otázka času... No pri Midwayi tam bola tiež náhoda. Japonci mali rozdelené funkcie. Lietadla z lietadlových lodí útočili na lode a na pobrežné objekty, hydroplánom zisťovali a robili rozvedku. Keď japonská flotila dosiahla oblasť Midway, poslali do vzduchu hydroplány, jeden sa pokazil a vzlietol so 40 minútovým meškaním. Zatiaľ čo ho opravovali, iní vzlietli do oblasti, podali hlásenie že americká flotila nie je na blízku, a japonci rozhodli sa zaútočiť na pobrežné objekty na Midwayi. Z lietadlových lodí vzlietli lietadla s bombami na ničenie pozemných cieľov, a v momente keď vzlietlo posledné lietadlo, ktoré vo svojom operačnom poli objavilo americkú flotilu... No a na ničenie flotily sú potrebné torpéda a prierazne bomby. Japonci začali meniť výzbroj lietadiel. Na paluby lietadlových lodí, ktoré boli preplnené lietadlami a muníciou začali padať americké bomby a otázka lietadlových lodí bola vyriešená. Ak by sa hydroplán nepokazil, on by včas objavil americkú flotilu a japonci by boli prvý napadli americkú flotilu. História vojny v Tichom oceáne sa mohli vyvinúť inak. A za všetkým bola len „náhoda“.

Ak ste na treťom úrovni neslobody a ste schopní v akomkoľvek stave reprodukovať akékoľvek potrebné požadované vedomosti za určitý čas a na úrovni výskytu ich potrieb, tak vás obmedzia noosféro-religiozne zákonitosti vtedy, ak sa stávate zločincom.

Preto je úroveň slobody iba jedna jediná!

Ak ste schopní reprodukovať vedomosti a zručnosti v potrebnom čase, na úrovni výskytu ich potrieb, vy ste spravodlivý, dostanete potrebné informácie od noosféro-religiozne zákonitosti, všetko sa uskutočňuje priaznivo a vy budete slobodný.

Tu máme otázku ohľadom kultúry. Kultúre sa učíme od detstva, najmä v rodine, neskôr v škole, potom už ako dospelí.

Na čo je orientovaná kultúra? Kultúru máme orientovanú tak, aby na tú jediná úroveň slobody nikto nevyšiel. A ak niekto ako Ježiš a Mohamed - tak tých treba priškrtiť, izolovať od spoločnosti ako antisociálne prvky.

Toto všetko je charakteristické pre všetky kultúry, okrem jednej - kultúry Sovietskeho zväzu v období Stalinizmu. No to je samostatná téma...

Ďalej - je jasné že náš štát nie je suverénny. Že základná skupina ľudských zdrojov nie je celá spoločnosť. A iba nejaké elitárne klánové skupiny, ktoré chcú vládnuť aj v budúcich generáciach. Jednoducho si pozrite zoznamy, priezviska sú to a tie isté, právnici, notári,

ekonómovia, finančníci...

Proces biologickej degenerácie

A ďalej funguje jednoduchá zákonitosť: ak v prvej generácii, dajme tomu bolo 80 percent ľudí, ktorí boli na zodpovedajúcich pracovných pozíciách, neskôr sa začína kádrová politika podľa princípov rodinkárstva. T.j. ak patríte k nejakému klanu, máte právo na pozíciu, máte právo na podnikanie, máte právo na zničenie iných podnikov. Ak nepatríte k nejakému klanu, nič nemáte, mali by ste povedať „ďakujem“ za to, čo ste dostali. Vychádza to tak, že v tretej generácii pri takýchto spôsoboch budú v riadiacich kádroch iba 2 percenta ľudí, ktorí sú na správnych pozíciách.

Po prvé - je tu proces biologickej degenerácie v dôsledku toho, že tam je veľa ľudí z toho istého klanu, ktorí ho budú dediť.

Po druhé - ľudia zverujú výchovu svojich detí sluhom, v dôsledku čoho vznikajú také kádre, ako bol imperátor Mikuláš 2.

Po tretie - ľudia majú svoje vlastné životné záujmy. Ak sa dieťa narodilo v rodine finančníkov a chce byť umelcom, alebo konštruktérom, no tlačia ho do sféry financií, tak nebude finančníkom, pretože ho to nezaujíma.

Výsledkom toho všetkého (je, že stačí) dve pokolenia a klanovo uzavretá elita je podľa Lavrova charakterizovaná slovami ako debili. Plus k tomuto určitá zložka darebáctva, pretože ak sa vytvorí korporácia – všetci, ktorí nie sú v korporácii, tak na nich sa vzťahuje iná etika - dvojité štandardy. Alebo trojité - v závislosti od toho, aká je sociálna štandardizácia a aj od hierarchie v spoločnosti. Pretože niečo, čo je dovolené vo vzťahu seberovných, nie je dovolené vo vzťahu k vyššie postaveným hierarchii. A to čo je dovolené vo vzťahu k nižšie postaveným, tak čím hlbšie, tým viac zlovôle je povolené. Je to teda takto.

Ako sa riadi takýto systém?

Psychodynamika spoločnosti

Chápete, ak hovoriť o živote spoločnosti, tak áno, skutočne veľa sa určuje právom a zákonmi, niečo sa určuje spísanými tradíciami a učeniami, niečo sa určuje priamymi príkazmi a nariadeniami nadriadeného, no toto všetko sa neriadi a neurčuje výlučne týmto, pretože existuje niečo, čo sa volá psychodynamika.

Psychodynamika spoločnosti je dostatočne zložitý a zle ohraničený jav, no podstata ktorého spočíva v tom, že existuje veľa ľudí, ktorí fungujú podľa vlastného rozumu. Niekde idú v súlade so zákonmi, niekde v súlade s tradíciami, a v niečom plnia príkazy vedenia a niečo sabotujú z rôznych príčin a niečo robia na základe vlastnej iniciatívy. Takže v dôsledku toho, že každý koná na základe týchto princípov, dostávame kvalitu života, ktorá je podmienená činnosťami a nečinnosťou všetkých.

Tak proces vytvárania kvality tohto života, je predovšetkým psychodynamika spoločnosti. Ona je mravne podmienená. Štatistika a rozdelenie podľa mravov rôznych ľudí. Je podmie-

nená tiež tým, ako sú ľudia rozdelení na tri úrovne neslobody a podľa jedinej úrovne slobody a ešte nejakými ťažko formalizovateľnými kvalitami.

Tak v tejto psychodynamike vo väčšine tradičných spoločností sa výsledok zostavuje takouto metódou: naprostá väčšina ľudí sú individualisti, ktorí konajú autoritatívnou mocou. V tomto množstve ľudí sú nejaké štruktúrne vzdelania na základe mafioznej podstaty, keď je niekto autorita a pod ním sú jeho podriadení, a oni sú v ďalšom rade tiež bossmi – autoritami. Takéto štruktúry nie sú charakteristické iba pre kriminálne štruktúry. Sú charakteristické aj pre legálnu politiku.

Slobodomurári - politická mafia

Na západe sú takou politickou mafiou Slobodomurári. A v USA je Slobodomurárstvo legálne približne rovnako ako Komunistická strana v ZSSR. V mnohých mestách sú kancelárie slobodomurarov. Nie, tam to je nie o peniazoch. Tam sú peniaze len jeden z nástrojov vládnutia. Hlavnou úlohou nie je symbolika, nie peniaze, hlavnou úlohou je organizácia riadenia.

Tak ak cez nejaké štruktúry sa pohybuje určitá skupina, zdalo by sa, že ľudia v tejto štruktúre nie sú medzi sebou spojení, ale oni začínajú konať v určitom smere. Zdalo by sa - príčiny nie sú a pozri, zbláznil sa. U nás je to isté akurát s rozdielom, že slobodomurérstvo u nás nie je legalizované ako v USA. No to neznamená, že neexistuje.

Príklady, ktoré je možné porovnať s činnosťou "bratov" (kriminálna skupina?) ...považujú sa za bratov... preto je dvojzmyselná fráza, všetci ľudia sú vo väčšej alebo menšej miere bratmi. No vidno to je možné iba pod určitým uhlom. Úrovne zasvätenia - uhly, to sú objasnenia pre objasnenie určitého uhla pozorovania.

V celku najvyšší výbor ZSSR prejednával otázku o pakte Ribbentrop-Molotov - je to dobré alebo zlé? Výbor na prvýkrát neodhlasoval odsúdenie tohto paktu. Bolo to potrebné. Na tribúnu vyliezol Alexander Jakovlev, ktorý sam seba v tej dobe charakterizoval slovami: „Všetci hovoria, že ja som vedúci slobodomurárov...“. A začne rozprávať akési bludy. Pokiaľ táral tie bludy, počas toho vyhlásil: „Veľká vlastenecká vojna sa začala 24. júla 1941". Sála radostne hovorí „22-tého.“ A on hovorí "Áno, 22-tého, pomýlil som sa." Večerné zasadanie sa končí a začína sa ranné zasadanie v nasledujúci deň a Najvyšší výbor hlasuje za to, že Pakt Ribbentrop - Molotov je absolútny neporiadok.

A kto vie, čo za dátum je 24. júl? Deň svätého Jána Krstiteľa. Či je Jakovlev slobodomurár alebo nie. No ak v hľadisku sedia slobodomurári, tak 24. júl je pre nich kľúčová fráza, ktorá musí podporiť určité skutky. Zasadanie sa končí, je potrebné sa porozprávať so svojimi kolegami poslancami v správnom usmernení. Porozprávali sa. Ranné zasadanie Najvyššieho výboru - všetci ako jeden celok odhlasujú hlasovanie.

Serebrenikov je vyšetrovaný. Basilašvili píše list na jeho podporu. Čím je motivovaný? Vo vonkajších prejavoch sa prejavuje niečo, čo nie je zadokumentované a v tom čase nejakým spôsobom pôsobí na určenú politiku.

Predpokladajme, že naši poslanci sú predstavitelia národa. Slušní a múdri ľudia. Niektorí sedia v dume aj 20 rokov. Je súčasťou ústava. Ak človek rozumie ekonomike, financiám, tak pre neho má byť pochopiteľné, že štát nemá ekonomickú a finančnú suverenity. Všetko významní patrioti. Čo treba robiť?

V zásade sú dve možnosti. Buď sa urobí štátny prevrat - no štátny prevrat zrodí množstvo problémov, napr. zavedenia poriadku po štátnom prevrate, vybudovania imidžu štátu v zahraničí atď.atp. Preto sú tomu podobné legitímne právne dostupné prostriedky, ktoré umožnia veľa urobiť, aby sa zlepšili životné podmienky v krajine.

Jednotné Rusko (politická strana) má ústavnú väčšinu. Tak pre to, aby si podriadili celú Národnú banku Ruska ruskému štátu, záujmom rozvoja štátu, je potrebné urobiť zmeny v ústave. Preto aby sa urobili zmeny v ústave je potrebné zvolať ústavný výbor. Preto, aby sa zvolal Ústavný výbor je potrebné prijať zákon o ústavnom výbore. (Strana) Jednotné Rusko dvakrát sabotovala prijatie tohto zákona. Posledný krát, keď nebol prijatý, z nejakého dôvodu parlamentná skupina Jednotného Ruska odišla zo zasadania a ostali iba predkladatelia projektu zákona - Fjodorov, Romanov, tiež členovia Jednotného Ruska. Vyhodnotenie je aké?

Ďalej: ústava z roku 1936 - v nej sa, z iniciatívy despota a tyrana Stalina - čuduj sa svete, ukázal z pohľadu tyranie veľmi divoký bod: právo odvolania poslancov pred ukončením ich funkčného obdobia. (viď. link v popise videa - čl. 142) Keď despota, tyran Stalin vystúpil na predvolebnom zasadnutí pred prvými voľbami Najvyššieho rady ZSSR, podľa tejto ústavy voličom hovoril, že je v nej toto zákonné právo a je ho potrebné využiť, aby sa vyčistil štátny aparát od tých, ktorí nie sú schopní tam pracovať. No vtedy Najvyšší výbor sabotoval prijatie tohto zákona procesno-právnym spôsobom a preto sa do konca existencie ZSSR nič také nestalo. Toto právo bolo napísané v ústave, ale nikdy nebolo realizované.

Terajšia ústava a volebná legislatíva je usporiadaná takým spôsobom, že kandidáti do parlamentu sú produktom vnútorného sprisahania politických strán a politické strany nežijú z členských poplatkov, ale z rozpočtu a podpory sponzorov. Nezávislí kandidáti sú taktiež podporovaní sponzormi, oni nie sú jednoducho iniciatívni a zodpovední ľudia, pretože ani jeden normálny človek žijúci z výplaty nie je schopný financovať svoju volebnú kampaň.

T.j. poslanci sú zástupcovia nejakej korporácie a naozaj neexistuje žiadny rýchly a reálny spôsob, ako dočasne odstrániť poslancov z funkcií.

T.j. vzhľadom na skutočnosť, že štátnosť má korporatívny charakter, tak aj naďalej bude iba degradovať a nebude sa môcť zlepšiť kvalitu života v krajine.

Ale vzniká otázka, čo môžete vy slobodní a inteligentní ľudia spoločne spraviť? Existuje príslovie: ak by od volieb niečo záviselo, tak potom by nás tam nepúšťali. V skutočnosti je to tak, že vy ste jednotlivci a samotári a proti vám sú štátne štruktúry a vnútri štátnych štruktúr existuje nejaká politická mafia, možno nie jedna. Ich nezaujíma, aby celá spoločnosť žila na jednej úrovni slobody, čo máme robiť v takýchto situáciách?

Vo všeobecnosti sa ukázalo, že jednotlivci funguje buď sám proti štruktúralne organizovanej

mafii, ktorá kontroluje štát, alebo so stádom samotárov. Celá spoločnosť sa musí zmeniť preto, aby to mohlo skutočne fungovať.

Preto sa ukazuje, že ak hovoríme o typoch psychodynamiky, jeden z typov psychodynamiky v ruskom jazyku je *суборность* - súbornosť, spolupatričnosť. Súbornosť podmieňuje to, že každý človek, ktorý je súčasťou spolupatričnosti, koná podľa svojho úsudku, jeho vôle. Vôľa podlieha svedomiu a všetko v spolupatričnosti sa uskutočňuje tak, že nikoho vôľa nepotláča vôľu niekoho iného a zároveň, vôľa každého je podporovaná vôľou iných a podporuje vôľu iných.

Organizovanosti slobodomurárstva môže odporovať iba na takomto princípe fungujúca spolupatričnosť.

Na to aby sme mohli vstúpiť do súbornosti, je nutné sa **OSOBNOSTNE ROZVÍJAŤ**.

Pretože ak hovoriť o tom, čo je to človek... krátka definícia človeka je, že Človek to je vôľa podriadená samu seba svedomiu. T.j. ak nie je vôľa, nie je ani Človek.

Ak je vôľa, a nie je svedomie, to je iba démon.

Ak je svedomie a je aj vôľa, ktorá sa podriady svedomiu, tak je aj Človek.

Ak takto žije veľa ľudí, vzniká spolupatričnosť. Ak ich činnosť je určená na to aby sa vlievala do spolupatričnosti čo najviac ľudí, predovšetkým ich detí a mládeže, tak spoločnosť sa mení a mení to jeho psychodynamiku. Vtedy je možné to, čo nie je možné u teraz existujúcej spoločnosti.

Noosféra

Ak teraz hovoriť o noosfére, tak to je kolektívny rozum planéty. V ňom je Človečí signál. Ak (zde) hovoriť o hmotnom nositeli, ide všetko o prírodné polia, ktorých nositeľom je planéta.

Egregor

Polia vylučuje aj človek, nositeľ psychiky. No ale ak nie je spolupatričnosť, čo potom existuje? Potom existuje to, čo sa v okultnej literatúre nazýva egregor, t.j. kolektívna psychika generovaná ľuďmi.

Existuje veľa zaujímavých momentov, dajme tomu máme *n*-počet ľudí, stretli sa spolu a na základe spoločných záujmov, začali na niečom pracovať. Generovali kolektívnu psychiku (egregor), do ktorej vstupuje **n** ľudí. Ale...

Generujú kolektívnu psychiku, generujú ešte (**n+1**). (*n* plus prvú) algoritmiku, ktorá sa formuje v tomto egregore a s touto (**n+1**). algoritmikou všetci spolupracujú. Charakter tejto spolupráce môže byť rôzny. Môže byť taký, že tento egregor podporuje činnosť všetkých ľudí, ktorí sú v ňom účastní a s ním ladia.

Ale môže byť aj iná varianta, že táto **n** plus prvá algoritmika - ona žije nejakým svojím vlastným životom a pri komunikácii so psychikou každého zúčastneného - zdeformuje jeho

vnímanie iných ľudí, vnímanie situácií, narúša jeho proces myslenia.

A vďaka tomu, že všetko a všetkým narúša ju môžeme nazvať „fatamorgána“.

Fatamorgána

Ak ľudia generujú fatamorgánu, tak egregor začína rušiť ich kolektívnu spoluprácu. Pretože fatamorgána je vnímaná ako subjektívna okolnosť, s ktorou má človek konflikt. Fakticky, oni sú spoloční, ak vzniká fatamorgána, potom jeho činnosť je taká, že všetci kto s ňou prichádza do styku, utrpia nejakú škodu. Škoda môže byť minimálna a môže byť aj rozsiahla.

Ak niekto hovorí že všetci sú zlí, on je dobrý a fatamorgána môže byť jeho, ale nemusí, potom tu máme situáciu o ktorej sa hovorí vo vtipoch. Ak nevidíš v systéme blbca, tak potom si ním ty :D.

Ak počas kolektívnej spolupráce zistíte, že niečo nefunguje tak ako má - (pak) to znamená, že existuje nejaká fatamorgána, ktorá spôsobuje príčiny tejto (vadnej) činnosti. Fatamorgána je spoločná; (a) všetkým, ktorí sú s ňou zviazaní, vznikne nejaká škoda. Treba zmeniť charakter kolektívnej spolupráce. A preto je všetkým potrebné zmeniť sa. A meniť sa akým smerom? V ten istý: svedomie a vôľa podriadená svedomiu a plus k tomu schopnosť rozvíjať vedomosti a návyky včas, alebo v rytme vzniku ich potrieb.

Rodina

Teraz ďalej: je štátnosť a štát, v štáte sú ľudia, ľudia robia nejakú činnosť, činnosť sa delí na dva veľké toky: ekonomickú činnosť (všetci nejak robia) a činnosť v rámci rodiny. Vyrástli sme ako deti, stali sa z nás rodičia. Perspektívne budeme babkami a dedkami - tiež bude čo robiť.

Všetky spoločenské organizácie sú medzi sebou nejakým spôsobom prepojené. Najdôležitejšia inštitúcia je inštitúcia rodiny - z nej vyrastú všetci ostatní. Preto, ak sa pozrieme na staré etapy rozvoja civilizácie, jeden otec učil syna orať a siať, a iný otec učil syna veliť armáde. Prešiel nejaký čas - niekto otročí, niekto vládne dynastiami. Vládnuce dynastie, to sú inštitúcie štátnosti.

Ďalej sa všetko rozbehlo. Tak, ak v krátkych životných etapách je náš život podmienený štátom, politikou štátu a kvalitou štátneho riadenia jeho charakterových vlastností. Počas dlhých časových úsekov je budúcnosť podmienená tým, ako rodina vychováva deti.

KOHO VY VYCHOVÁTE?

To je v celku všetko, čo som chcel povedať. Ďakujem za pochopenie a zdieľanie.